

Der er mange problemer i ideen om at skulle sanktionere sig til en bedre opdragelse blandt forældrene. For det første virker det ikke, hvilket alle fagfolk, der har med det at gøre, siger. Det virker ganske enkelt ikke. Det er ikke bare nytteløst, det er direkte skadeligt.

Det vil man ikke tage til efterretning i regeringen, for man er åbenbart ligeglad med, hvad de folk, der arbejder med det her, mener. Men vi synes dog alligevel, at man måske skulle overveje, når nu det lyder så entydigt fra fagligt hold, at det her altså ikke virker, for en gangs skyld at droppe symbolpolitikken og prøve at tage lidt mere hensyn til de folk, det handler om.

Det andet problem i det er det, som SF og hr. Kamal Qureshi var inde på, nemlig at der er en manglende logik i det. For hvis man endelig troede på, at man kunne sanktionere sig ud af det, er det jo et meget ulige virkemiddel, man har, alt efter hvilken type familie man snakker om.

Hvis man endelig ser sådan på det, er børnefamilieydelsen jo oprindeligt en del af skattesystemet. Det her svarer jo til, at man simpelt hen fjernede bundfradraget for de pågældende familier. Det er i praksis det samme, man foretager sig, og det får utrolig forskellig virkning fra familie til familie. Så hvis man endelig vil ud og sanktionere det her, burde man i hvert fald gøre det sådan, at det var lidt mere ligeligt fordelt, i stedet for kun at gå efter de allersvageste familier, der i forvejen kravler hen ad gulvet. Men det er selvfølgelig borgerlig politik, når den er værst. Det er bare svært at forstå, at Dansk Folkeparti vil bakke op om den.

Kl. 16.05

Endelig og sidst som radikal mærkesag synes vi, at det her stiller brugerne utrolig ringe retssikkerhedsmæssigt. I England, som man refererer til i bemærkningerne til lovforslaget, har de gennemført det her. Nu er det svært at drage direkte sammenligninger mellem den engelske og danske model, men en af de ting, englænderne dog har gjort, er, at de folk, der bliver smidt ud af det her, står over for en domstol, og der skal være en forsvarer og en anklager. En domstol tager stilling.

I det her lovforslag vil det være sådan, at enhver sagsbehandler kan træffe beslutning om det. Hvor er retssikkerheden henne for den enkelte borger, der sådan set føler, at vedkommende gør alt, hvad vedkommende kan inden for de evner, hun eller han nu er udstyret med som forælder, ud fra den sociale situation, vedkommende er i, hvis nu det bare er sådan, at der er en

sagsbehandler, der har en anden opfattelse? Hvor er retssikkerheden så henne?

Vi synes altså, at der er rigtig mange gode grunde til seriøst fra regeringens og Dansk Folkepartis side at overveje, om det virkelig er klogt at have denne sidste del med. Jeg vil sige det sådan, at vi kunne støtte forslaget, hvis den del ikke var med. Hvis den del er med, kan vi ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Den næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, vil jeg på hendes vegne læse følgende op om dette forslag om forældrepålæg. Man kunne nærmest kalde det skiveskåret. Man hører det for sig. Hvor mange skiver, frue? Det kan man næsten høre slagteren spørge. Det ville også være morsomt, hvis ikke det var en så hæslig historie.

Det er et hæsligt forslag fra regeringen, der tager udgangspunkt i et menneskesyn, hvor man tænker, at nogle forældre ikke er bevidst om det ansvar, som forventes af dem som forældre, eller slet og ret at der skulle være tale om onde mennesker, der ikke vil tage ansvaret for deres børn.

Så nu vil regeringen altså give kommunerne mulighed for at pålægge forældrene forskellige handlinger. Gør forældrene ikke, som der bliver sagt, skal de straffes. De skal mærke straffen på pengepungen, for man tager deres børnepenge.

Det er en skæv logik. Hvordan skal man forstå bedre, bare fordi man bliver fattig? Det har regeringen dog tænkt lidt over, så derfor opfordres – ikke pålægges – kommunerne til at tilbyde forældreprogrammer, som forældrene kan pålægges eller møde op frivilligt til.

I bemærkningerne til forslaget står, at der især skal tænkes i programmer, hvor man tager hensyn til forældre af anden etnisk herkomst. Det siger meget om den menneskeopfattelse, der ligger bag det her forslag, når regeringen her udpeger nogle grupper og siger: Det er nok her, vi finder de onde, dem, der ikke vil det godt for deres børn.

Kommunerne tilbydes 20 mio. kr. om året, dog kun i 1½ år, for det er jo den asociale, berygtede satspulje, der bruges til at finansiere de her midler med. Så reelt er det altså alle borgere på overførselsindkomst, folk på kontanthjælp, folk på dagpenge, pensionister og førtidspensionister, der skal betale for den lille indsats.